

UN

IN DE SPIEGEL

Rob van Scheers

MAARTEN VENDERBOSCH

De Utrechtse cultuurreporter Rob van Scheers presenteert deze week zijn muzikale autobiografie *Drie akkoorden en de waarheid*. Het leven geschetst aan de hand van popliedjes. Hij droeg het op aan 'muppettheater' Tivoli Oudegracht.

Ik heb een bloedhekel aan fake

IN DE SPIEGEL

„Zie ik een onderzoekende blik. De blik van een observant. Die je tot schrijver maakt. Ik heb 'm ook als journalist. Ik kan rustig in een hoekje staan en het spektakel aanschouwen; mijn moment ermee aan de slag te gaan, komt later wel. Ik refereer ook graag aan de Franse schrijver Céline, die vond dat er maar twee soorten mensen zijn: voyeurs en exhibitionisten. Wij leven in de tijd van de exhibitionisten - en dan ben ik de voyeur.”

KERMIS

„Ik ben geboren aan de 2e Daalsetdijk. Ik was een jaar of vier, toen we naar de kermis gingen. Daar stond een draaimolen, prachtig! Een brandweerauto erop, en een raket die de lucht in wees. Maar toen ik eenmaal was ingestapt, viel het ineens tegen. Het stuur van de brandweerauto hing los. Die raket schoot niet écht de lucht in... Misschien heb ik het toen ontdekt, dat het leuker is naar iets te kijken dan er zelf deel van uit te maken.”

AUTOBIOGRAFIE

„Ik schrijf het liefst over popmuziek en film. Het interessante van artiesten en filmmensen is, dat je ze alles kunt vragen. Ze vertellen graag waar ze mee bezig zijn. Heel anders dan bijvoorbeeld politici. Die spreken camouflagetaal, je komt thuis met niks. Daar kan ik niet tegen. Ik heb een bloedhekel aan *fake*. Bij mij moet alles écht zijn. Het moet in-

Sympathiek bedoeld, allemaal, maar nét niet - dat is voor mij Utrecht

houden hebben. Voor mij geen pretformats en dus ook niet The Voice; liever zie ik Johnny Cash een liedje uit zijn hart zingen, ook al stort hij bijna van zijn kruik.”

AUTOBIOGRAFIE

„In dertig jaar tijd heb ik over de hele wereld gesproken met de meest uiteenlopende artiesten. Ik heb hun concerten bezocht, boeken over hen gelezen. Popliedjes zeggen zó veel. Ze bieden inzicht, ze raken aan je gevoel, het zijn ware levenslessen - van John Lee Hooker heb ik geleerd dat het echt waar is: *Blues is the healer*. Donderdag is mijn boek *Drie akkoorden en de waarheid* gepresenteerd. Noem het mijn muzikale autobiografie.”

BLAUW

„Mijn moeder was hardcore Utrechtse. Dan heb je dus het hart op de goede plek, maar mopperen doe je op alles. Het is niet goed of het deugt niet, en als je de kans krijgt, dan haal je iemand graag nog

▲ 'Tivoli aan de Oudegracht was zo doorleefd als de popmuziek maar kan zijn.' FOTO JAAP VAN DE KLOMP

even onderuit. Moet-ie maar tegen kunnen. Ik houd er van, hoor, van die scherpe Utrechtse humor. Ik heb dertien boeken geschreven. *De Kleine Parade* ging helemaal over Utrecht. Maar mijn moeder sprak daar met mij niet over. Wél klopte ze zich op de borst, en vroeg mij: Ben je al blauw hier, jochie?”

BLIKSEM

„Mijn moeder is drie weken geleden overleden, 93 jaar oud. Ik werkte nog aan het laatste hoofdstuk, dat gaat over de dood. Ze vertrok op de dag dat de bliksem in de Domtoren sloeg, en hem in het donker zette. Er was een harde knal, ik zag een soort

vuurbol flitsen, en ik dacht bij mezelf: daar gaat ze. *Out with a bang*. Zo kreeg het toch nog een beetje rock 'n roll.”

MUPPETTHEATER

„*Drie akkoorden* is opgedragen aan Tivoli Oudegracht. Ik zal niet zeggen dat ik destijds één van de eerste krakers was, maar op de tweede avond stonden we er al. Ik ben altijd blijven komen. Een mooi, wat verschoten Muppettheater was het. Met dat balkon en het pluuche dat aan het vergaan was - zo doorleefd als de popmuziek maar kan zijn. Heel anders dan TivoliVredenburg. Een mooi gebouw, hoewel te groot

voor Utrecht. Waar alles is geïnstitutionaliseerd en gesubsidieerd. En daarmee onschuldig gemaakt.”

WARZONE

„Typisch Utrechts, trouwens: een muziekpaleis bouwen dat 50 miljoen te duur wordt, en dan zeggen dat het bij al dit soort projecten nu eenmaal zo gaat. En óók typisch Utrechts: heb je eindelijk de Tourstart, komt-ie een jaar te vroeg. Want vanuit de helikopter gezien - en daar gaat het tenslotte om - ligt het stationsgebied er in juli nog steeds bij als een warzone. Sympathiek bedoeld, maar nét niet - voor mij is dat Utrecht, de stad waar ik

PASPOORT

Geboren: Utrecht, 1959.
Opleiding: Leraar Nederlands geworden, daarna School voor de Journalistiek.
Loopbaan: Pop- en filmjournalist voor diverse bladen, auteur van 13 boeken waaronder *De Kleine Parade* (over de geschiedenis van Utrecht), biografie van filmregisseur Paul Verhoeven.
Privé: alleenstaand.

met een milde glimlach van houd.”

ZIELIGE LIEDJES

„Relatie? Twee katten en goede vrienden en vriendinnen. Wat ik er verder over kan zeggen, staat in mijn boek: En dan vind je jezelf plotseling alleen terug in dat veel te grote tweepersoonsbed, en lijken alle zielige liedjes speciaal voor jou geschreven. Ik heb dat ook meegeemaakt, negen jaar en acht maanden en elf dagen en achttien uur en tien minuten en vier seconden geleden, na een vaste relatie van zestien jaar. Mijn eigen allerzeligste liedje was dat van Ryan Adams & The Cardinals: *Hard Way To Fall* (...), met daarin de klagende sleutelzin: *See her smiling at him? That used tot be me.*”

ASTRONAUT

„Als kind wilde ik astronaut worden. Ik kan me ook nu geen groter avontuur indenken. Ik zat op de Jules Verneschool in Ondiep; vast ook geen toeval. Ik was een leergierig jongetje. Zo eentje dat kikkerdril onder de microscoop legt en een sterrenkijker heeft. En ik las de Kijk. Kinderen kwamen bij mij als ze een onderwerp zochten voor een sprekebeurt. Ik ben later leraar Nederlands geworden, maar diep in mijn hart wist ik toen allang dat ik journalist moest zijn.”

HIP

„Vorig jaar won ik de Prijs voor de Filmjournalistiek. Uit dien hoofde dan maar even: Jammer dat het filmfestival in Utrecht elk jaar groter en grootser wil zijn. Het is net als iedereen die tegenwoordig maar hip wil zijn en erbij wil horen. Dat is de *gebohemiseerde massa*. Als iedereen cult wil zijn, wordt het vanzelf weer mainstream. Niet iedereen kan artiest zijn. Roem is niet voor iedereen weggelegd. En de weg ernaartoe is er eentje van bloed, zweet en heel veel tranen. Ik geef niet om roem, ik wil erover verhalen. Wat het filmfestival betreft: keer liever terug tot de kern. Weg van de rode lopers en de soapies. Naar de inhoud.”

EN NU VERDER

„De levensfase waarin ik zit, past in het hoofdstuk *Wederopstanding & Contemplatie* in mijn boek. Daarna volgt nog *Dood & Beyond*. Tot het zover is - en er, om met Normaal te spreken, aan het gekjaker een eind komt - bást ik nog van de plannen.”